

بازسازی یا مرمت

مرمت آثار باستانی کرمانشاه و کردستان

قاسم احمدی

انتشارات کرمانشاه، ۱۳۸۷

کتاب «مرمت آثار باستانی استان کرمانشاه و کردستان» تأليف قاسم احمدی از جمله آثاری است که در آن تجارت حرفه‌ای و هنری نویسنده در خصوص احياء برخی از آثار باستانی استان کرمانشاه و کردستان به رشته‌ی تحریر درآمده است. مؤلف این اثر از جمله هنرمندانی است که به صورت تجربی و نزد استادان مربوطه هنر معماری را آموخته است. هرچند انتشار دستاوردهایی حرفه‌ای ایشان در قالب کتاب قابل تحسین است، لیکن در مورد محتوای کتاب نکات قابل تأملی وجود دارد که در ادامه با نیت ارتقاء کیفی اثر، به شرح آن می‌پردازیم.

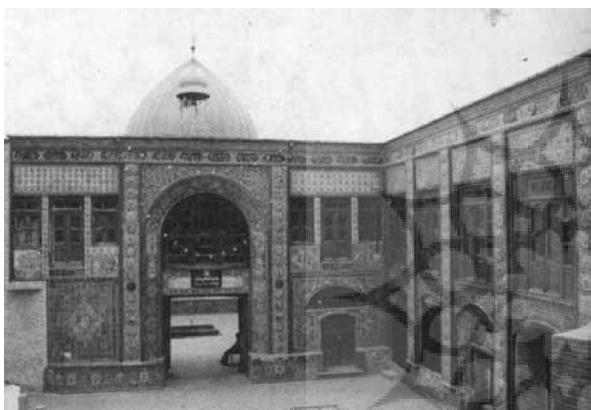
مرمت نیز همچون علوم دیگر محمل تحول است، رویدادهای زیادی در این حوزه رخ داده، بسته و بلندی‌های زیادی بیموده شده و آزمون و خطاهای فراوانی شده است که جملگی فصل جدیدی را در علم مرمت پیش‌روی مرمتم کاران آثار تاریخی و فرهنگی قرار داده است؛ لیکن در این اثر شواهدی دال بر آشنایی نویسنده با مبانی نظری و علمی مرمت وجود ندارد، چرا که در واقع گزارشی از عملکرد وی است بدون استناد به منابع موثق علمی (به خصوص منابع کهن)، اصول،

در عصر کنونی هر چند در علوم مختلف پیشرفت‌هایی حاصل گردیده، اما ابزارها و تکنولوژی پیچیده‌تر شده‌اند. با وجود این آثار فرهنگی گذشته جایگاه ویژه خود را در بین ملل محفوظ داشته است. کشور ما نیز به دلیل تنوع اقلیمی، غنای فرهنگی و سوابق تاریخی کهن طبیعی است که به لحاظ کمی و کیفی، دارای آثار ارزشمند فرهنگی و تاریخی به جای مانده از گذشته باشد.

باید اذعان نمود که حفاظت و نگهداری درازمدت از این آثار به مفهوم واقعی و علمی، پرهزینه‌تر و مشکل‌تر از ساخت خود آثار است و انجام تحقیقات بنیادین و قابل اجرا در حوزه‌ی مرمت و حفاظت بسیار حائز اهمیت است. هم اکنون در کشور هنرپرور ایران هنرمندان و استادکاران بسیاری وجود دارند که با وجود آنکه از تحصیلات آکادمیک بی‌بهره می‌باشند ولی دستاوردهای هنری آنها نشان از تجربه‌ی انباشته ایشان می‌باشد و بدون شک، انتقال این دانسته‌ها و اطلاعات به نسل جوان از ضروریات یک جامعه علمی است. ولی متأسفانه کمتر شاهد انتشار تجارت این هنرمندان به صورت مکتوب هستیم.

شکل ۱- وضعیت سردر ورودی حسینیه تکیه معاون‌الملک قبل از مرمت

شکل ۲- وضعیت سردر ورودی حسینیه تکیه معاون‌الملک پس از مرمت

تکنیک‌ها و روش‌شناسی! و بی‌درنگ این سؤال را به ذهن مخاطب متبار می‌سازد که آیا کسب تجربه، نویسنده را که مجری اصلی احیاء آثار باستانی استان‌های مذکور می‌باشد از مراجعه به منابع علمی معتبر در این زمینه بیناز می‌سازد؟ چه دلایلی مبنی بر صحت عملکرد وی که نهایتاً در حفظ اصالت بنا منعکس می‌شود، وجود دارد؟ مرمت اصولی و حرفاًی چه ویژگی‌هایی دارد و آیا این اصول در عمل به کار گرفته شده‌اند؟ البته در مواردی ارائه‌گزارش با ذکر دلایلی آمده که نشان از بصیرت و دقت نویسنده در هنر معماری است، ولی امروزه با گسترش رشته‌های دانشگاهی در حوزه‌ی مرمت آثار باستانی و در مقاطع تحصیلات تکمیلی، نگاه پژوهشگرانه‌تری به این آثار می‌شود و محققان جملگی بر این باورند که بازگردانیدن آثار هنری خراب شده به وضع و حالت اولیه‌شان علاوه بر دانش و مهارت فنی زیاد در هنر معماری، مستلزم حساسیت زیبایی‌شناختی و یاری علوم دیگر همچون تاریخ هنر، باستان‌شناسی و ... می‌باشد. لیکن در این اثر شواهدی مبنی بر مطالعات علمی و اشراف نویسنده بر این علوم مشاهده نمی‌شود؛ یا حداقل اگر نویسنده به این مبانی مجهز بوده، ضعف وی را در نگارش یک اثر علمی می‌رساند. قاعده‌ای اعتبار یک اثر بر مبنای منابع مورد استفاده، طریقه‌ی صحیح استدلال و بررسی فنی موضوع، ارائه نظرات و تحلیل‌های درست و مستدل، مرور مطالب و پژوهش‌های قبلي و دستاوردهای جدید و ارائه نتایجی با بیان بهتر و حرفاًی تازه‌تر ارزیابی می‌گردد.

کتاب به دو بخش کلی کرمانشاه و سنتنج تقسیم شده و نهایتاً پس از شرح مرمت آثار سنتنج بلافصله به شرح ملات‌ها و کاربرد آن‌ها در بناهای سنتی پرداخته و فصل را منقطع ساخته است و این سؤال مطرح می‌شود که چرا نویسنده بخش جداگانه‌ای را برای آن اختصاص نداده و چرا از بین کلیه مصالح مورد استفاده صرفاً ملات را انتخاب نموده و به شرح آن پرداخته است؟

بهطور کلی به نظر می‌رسد با توجه به موضوع کتاب ترکیب فصل‌های کتاب منطقی و کامل نیست و خواننده بدون رضایت و بدون یافتن پاسخ سؤال‌های احتمالی خوبش وارد مباحثت بعدی می‌شود. بهتر است در بخش‌های جداگانه علاوه بر تاریخچه‌ی بنا به شرح خصوصیات فنی بناهای مذکور، مصالح مورد استفاده و شرح و ارائه‌ی تصاویری از وضعیت اولیه آنها، علل تخریب و بهطور کلی بررسی فنی و هنری بنا تا قبل از بازسازی آورده شود و سپس به شرح عملیات انجام شده و مصالح مورد استفاده جهت بازسازی بنا همراه با ارائه دلایل علمی پرداخته شود. آثار فلامکی^۱، نظامی‌وند^۲، فیوضات^۳، گلکارزاده^۴، هادیان دهکردی^۵، قدیری^۶، یوده‌یشتر^۷، محمدمرادی^۸، بیات^۹ و مرادی^{۱۰} از جمله منابعی است که می‌توان نگارنده را به آنها جهت تدوین اثری ارزشمند ارجاع داد.

همچنین کتاب قادر جمع‌بندی و نتیجه‌گیری چه در انتهای هر بخش و چه در انتهای کتاب است که این مسئله از انسجام درونی متن می‌کاهد و از معایب اساسی است که می‌باید مطرح شود.

از نکات دیگر قابل تأمل در این کتاب استفاده مکرر از واژه‌ی مرمت است. واژه‌ی مرمت گاه با واژه تعمیر و بازسازی مترادف گرفته می‌شود، اما کارشناسان این رشته معمولاً بین مرمت و بازسازی تمايز قائل می‌شوند. منشور استرالیا (۱۹۸۱)^{۱۱} مرمت را این‌گونه تعریف نموده

است: انجام کلیه اعمالی که برای اصلاح مواد موجود و ساختار یک اثر فرهنگی انجام می‌گردد تا به موقعیت اولیه‌ی آن که شناخته شده می‌باشد، بازگردد. هدف مرمت، نگهداری و آشکار نمودن ارزش‌های هنری و تاریخی اثر بوده و بر پایه‌ی توجه به قطعات اصلی باقی مانده و شواهد از وضع اولیه اثر استوار می‌باشد.

لیکن عملیات انجام شده جهت احیای آثار باستانی مذکور که در این کتاب شرح آن رفته است در واقع نوعی بازسازی بنا است و نه مرمت آن و این مسئله استفاده واژه‌ی مرمت را در این کتاب به خصوص در عنوان کتاب محل تردید قرار می‌دهد و بهتر است عنوان کتاب به "بازسازی آثار باستانی استان کرمانشاه و کردستان" تغییر یابد. منشور استرالیا (۱۹۸۱) ^{۲۱} نیز واژه بازسازی را بازگرداندن اثر به وضعیتی نزدیک به وضع اولیه با به کارگیری مواد جدید یا سنتی تعریف نموده است.

از نقاط قوت کتاب استفاده از تصاویر بسیار گویاست، هرچند نویسنده در متن اشاره‌ای به عکس‌ها ننموده به گونه‌ای که جهت توضیحات بهتر مخاطب را به عکس‌ها ارجاع دهد که این می‌تواند از معایب یک اثر علمی باشد. همین‌طور در مواردی عکس‌هایی در لابی متن دیده می‌شوند که بهتر است به قسمت ضمائم انتقال یابد.

این اثر فاقد پیشگفتار است و در مقدمه نیز مختصراً به اهمیت آثار تاریخی پرداخته شده و مؤلف موضوع اصلی را مطرح ننموده است. در مقدمه کتاب غالباً تزییں یا طرح اولیه یک اثر به اختصار مطرح می‌گردد و مؤلف هدف خود را از نگارش آن اثر و مباحث اساسی آن را با خواننده در میان می‌گذارد که می‌تواند به عنوان ایرادی اساسی مطرح شود.

در صفحات بعدی زندگینامه‌ی نویسنده و فهرست تشویق‌ها و عملکرد وی آمده که می‌باید به آخر کتاب و به قسمت ضمائم منتقل شود. معمولاً در فرمت کتاب زندگینامه و آثار مؤلف بر روی جلد کتاب چاپ می‌شود.

اکنون جهت آشنایی بیشتر خوانندگان با محتوای کتاب تأملی بر خلاصه‌ای از آن خواهیم داشت:

بخش اول کتاب به ارائه‌ی گزارشی از بازسازی برخی آثار باستانی استان کرمانشاه پرداخته است. این آثار عبارتند از: تکیه معاون‌الملک، تکیه بیگلر بیگی، طاق سтан، پل کهنه قره‌سو، کاروان‌سرای بیستون، مسجد عبدالله بن عمره و مقبره ابودجانه.

تاریخ ایجاد بنای تکیه معاون‌الملک کرمانشاه به سال ۱۳۲۰ هجری قمری بر می‌گردد. از جمله مکان‌های واقع در این بنا و عملیات

انجام شده در آن می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

حسینیه: دیوارهای حسینیه همه کاشی کاری شده و در دیوارهای اطراف این حیاط تصاویری از سخنرانی اشرف‌الواعظین و همچنین مراسم قمه‌زنی و سینه‌زنی به چشم می‌خورد. برای مرمت و بازسازی حسینیه عملیاتی مانند حفر کanal فاضلاب از زینبیه به بیرون از حیاط مستطیلی به شکل اولیه، قاب بندی و پی‌بندی دیوارها، نصب کاشی‌ها به شکل اولیه و نصب چند دهانه طاق و مرمت چند باب اتاق و کف فرش انجام گردیده است. (اشکال ۱ و ۲)

برخی از مصالح استفاده شده در بازسازی بنا عبارتند از: استفاده

شکل ۴- وضعیت نمای جنوبی تکیه بیگلر بیگی کرمانشاه قبل از مرمت

شکل ۵- وضعیت نمای جنوبی تکیه بیگلر بیگی کرمانشاه پس از مرمت

شکل ۶- نمای قسمت غربی کاروانسرای بیستون قبل از مرمت

شکل ۷- نمای داخل کاروانسرای بیستون پس از مرمت

شکل ۸ - نمای دیوار قسمت غربی شهرداری قدیمی کرمانشاه قبل از مرمت

شکل ۹ - شروع دیوارچینی با آجر به فرم قدیم

از ملات ماسه و سیمان در دیوارچینی، ملات گچ برای کاشی کاری، استفاده از تیرآهن به جای تیرهای چوبی، حوض سنگی به جای حوض سیمانی در حیاط حسینیه، سنگ کلنگی به جای گل و آهک قدیمی و استفاده از ملات ماسه و سیمان در آجر فرش کف حیاط حسینیه.

زینبیه: این محل تماماً کاشی کاری شده و در اطراف آن حجره هایی قرار گرفته که با تصاویری از وقایع خونبار روز عاشورا تربیث گردیده است. در قسمت فوقانی گنبد تصاویری از داستان های قرآن و انبیاء الهی و در پایین این تصاویر دور تا دور زینبیه دو ریف کاشی هایی از اشکال پادشاهان ایرانی به چشم می خورد. از جمله عملیات انجام شده در قسمت زینبیه می توان به کanal کشی جهت فاضلاب و زه کشی اطراف زینبیه اشاره نمود. (شکل ۳)

عباسیه: پس از پیمودن دلانی تنگ که بین عباسیه و زینبیه قرار دارد به صحن عباسیه می رسیم. این صحن دارای دو در ورودی می باشد و به دو کوی ایلخانی پور و معاون متنه می گردد. عملیاتی برای مرمت و بازسازی این دو کوی از جمله زه کشی برای رفع رطوبت و دیوارچینی و ... انجام شده است.

حسینیه بیگلریگی:

این حسینیه در محله قدمی فیض آباد، مقابل مسجد جامع قرار دارد که دارای دو درب ورودی اصلی است. در نمای شمالی در سه طبقه با زیرزمین، در قسمت شرقی یک طبقه که در زمان زندیه ساخته شده و در قسمت جنوبی نیز یک طبقه در زمان قاجاریه بنا شده است. این حسینیه دارای ۵ باب اطلاق و یک شاهنشین است که تماماً آینه کاری شده است. معماری حسینیه از سال ۱۳۱۱ شروع گردیده و در سال ۱۳۲۶ ه ق. به پایان رسیده. از جمله عملیات بازسازی انجام شده در این تکیه می توان به: بازسازی کل دیوار مشرف به کوی گرمابه بیگلریگی، چیدن دیوار مشرف به خیابان، مرمت گبد، بازسازی دیوار مشرف به کوی دندانسازی، زه کشی جهت جلوگیری از نفوذ آب و رفع رطوبت، ساخت دو ارسی و شش در و چهار پنجره چوبی و آئینه کاری اشاره کرد. برخی از مصالح به کار برده شده عبارتند از: شکر برای خشک کردن ملات آینه کاری، سریش برای چسبندگی ملات و استفاده از ملات ماسه و سیمان به جای گل آهک. (شکل ۴ و ۵)

تاق و ستان: این بنا در ۶ کیلومتری شهر کرمانشاه واقع شده که آثاری از روزگار ساسانی در آن موجود است. طاق و ستان دارای دو اطلاق کوچک و بزرگ می باشد. از جمله عملیات انجام شده جهت بازسازی این بنا می توان به موارد زیر اشاره نمود: دیوار چینی مشرف به امور پارک ها، نصب پنج دهانه کanal از زیر طاق ها تا دریاچه، سنگ فرش روی کanal ها و بقیه محوطه و باعجه بندی در محوطه.

پل کهنه کرمانشاه: این پل به سبک پل های صفوی ساخته شده و دارای شش تاق است. پل روی رودخانه قره سو سابق شاهراه کاروان ها بوده و رهگذران از این پل مستقیماً به ۱۲ شهر قدیم کرمانشاه وارد می شدند. از جمله کارهای انجام شده در بازسازی این پل می توان به دیوارچینی دست اندازها و سنگ فرش کل پل به صورت اولیه، مرمت طاق شمالی، بازسازی کامل ستون و دیوارچینی و طاق زنی و پی کنی اشاره کرد.

کاروانسرای بیستون:

این کاروانسرا از جمله کاروانسراهای صفوی می‌باشد که در بنای آن بسیاری از سنگ‌های اینیهی ساسانی به کار رفته است. این کاروانسرا را شیخ علیخان زنگنه در روز کار شاه عباس دوم بنا نهاده که پس از سال‌ها به جهاتی آن را وقف کرده است. برخی عملیات انجام شده در باسازی این بنا عبارتند از: قالب‌بندی طاق درب ورودی و اتمام دیوارچینی آن، مرمت و بازسازی چهارده باب از اتاق‌های تخریب شده کاروان‌سرا، دیوارچینی در سه طرف کاروان‌سرا، برداشت آوار قدیمی از روی طاق‌ها و نصب سقف کاذب جهت سبک کردن بار پشت‌بام و آسفالت پشت‌بام. (اشکال ۶ و ۷)

شهرداری کرمانشاه: ساختمان موجود شهرداری با بیش از ۹۰ سال قدمت یکی از ساختمان‌های قدیمی شهر کرمانشاه محسوب می‌شود. در ضلع شمالی شهرداری ساختمان تکیه معاون‌الملک و در ضلع شرقی شهر روی تپه‌ای بلند و مشرف به شهر بنا شده است. زمین شهرداری توسط سفارت انگلیس خریداری شده و طرح ساختمان آن که در دوطبقه و زیرزمین می‌باشد، توسط انگلیسی‌ها تهیه و توسط معماران ایرانی ساخته شده است.

جهت بازسازی این بنا عملیاتی انجام شده که از جمله‌ی آن دوباره چینی قسمتی از سقف که شکاف برداشته بود، آجر چینی نمای ضلع شرقی، آجر چینی دیوار شمالی، دوباره چینی ستون‌ها مدور نمای اصلی، احیاء خربا و شیروانی کوبی پشت‌بام به شکل اولیه و کف فرش زیر طاق را می‌توان نام برد. (اشکال ۸ و ۹)

مسجد عبدالله بن عمّ:

در وسط قریه‌ی ریجاب یعنی محل زمستانی اهالی مسجدی مستطیل شکل که با قلوه‌سنگ و ملاط بنا شده است قرار دارد که از اینیهی قبل از اسلام بوده و در دوران اسلامی به مسجد تبدیل شده است. اهالی محل بنای این مسجد را به فرزند خلیفه دوم نسبت می‌دهند. از جمله کارهای انجام شده جهت بازسازی این مسجد می‌توان به مرمت قسمت‌هایی از دیوار ضلع جنوبی مسجد، حمل ملات‌های پوسیده، پی‌بندی و دیوارچینی ضلع شرقی، قیرگونی و ایجاد دیوار حفاظتی روی ضلع شمالی مسجد، مرمت سر در ورودی ضلع غربی مسجد، احیاء پله‌های ضلع غربی مسجد، مرمت و بازسازی ستون‌های آجری تخریب شده، تیرزی سقف دوم شبستان، اتمام دیوارهای اطراف شبستان، بازسازی شبستان مسجد، نصب تعدادی از پنجره‌ها و نورگیرهای چوبی به شکل قبلی و محوطه سازی اطراف مسجد. (اشکال ۱۰ و ۱۱)

مقبره ابو‌دوجانه:

سماک بن فریشه (ابو‌دوجانه) از طایفه‌ای اویس و دلاوران عرب بود که در جنگ در کنار پیامبر به درجه شهادت رسید. برخی از کارهایی که جهت مرمت و بازسازی این مقبره انجام گردیده عبارتند از: حفر کانالی برای مهار آب، قالب‌گذاری کانال، شفته ریزی با مخلوط آهک و گل رس و چیدن دیوار دو طرف کانال. (اشکال ۱۲ و ۱۳)

مرمت و بازسازی برخی آثار باستانی سنتنج (مسجد

جامع سنتنج، خسروآباد و موزه سنتنج)

مسجد جامع سنتنج (دارالاحسان): این مسجد از بنای‌های

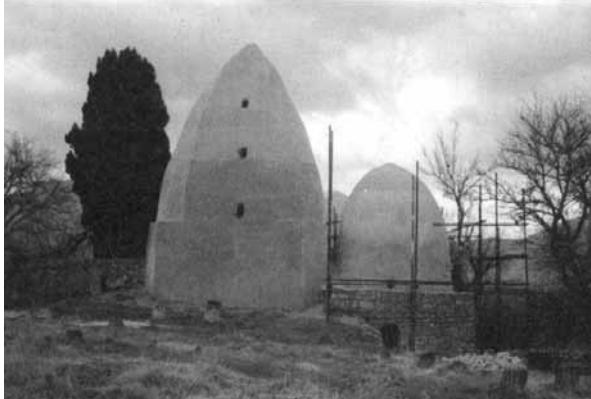
شکل ۱۰ - نمای غربی مسجد عبداله بن عمر ریجاب که ۹۰٪ تخریب شده بود (قبل از مرمت)

شکل ۱۱ - نمای غربی مسجد عبداله بن عمر ریجاب پس از مرمت

شکل ۱۲ - نمای گنبد کوچک مقبره ابو‌دوجانه که شکافی در آن بوجود آمده بود

شکل ۱۳- نمای گنبد کوچک و بزرگ مقبره ابودجانه بعد از مرمت

شکل ۱۴ - طاق‌های ویران شده قصر خسروآباد سنتندج

شکل ۱۵ - نمای نورگیرهای قسمت ساختمان موزه سنتدیج پس از مرمت

تاریخی و دیدنی کرده است که به قبور امان الرخان، والی کردستان بنانگر دیده است. این مسجد از جمله مساجد دو ایوانی است که شبستان بزرگی دارد و آیاتی به رنگ وزن در این بخش نوشته شده است. صحن مسجد دارای دوازده حجره بوده و در زمان خود به عنوان مدرسه علوم حسینی نیز کاربرد داشته است. اصل بنای مسجد در تاریخ ۱۲۲۷ ه.ق. شروع و در ۱۲۲۸ ه.ق پایان یافته است. حیاط کنونی مسجد حیاط مدرسه است و دارای دوازده حجره بالاخانه می باشد. از کارهای انجام شده برای بازسازی این مسجد می توان به زه کشی حجره ها برای جلوگیری از رطوبت و نصب داربست برای مرمت قاب بندی کاشی های ایوان اشاره کرد.

عمارت خسرو آباد: این عمارت در غرب شهرستان سنتنج یکی از با ارزش‌ترین آثار معماری کردستان محسوب می‌شود. این بنا به دستور امان الله خان اردلان به سبک و اسلوب ویژه‌ی معماری قاجاریه ساخته شد. از کارهای انجام شده در این مقبره می‌توان مرمت در ورودی، بازسازی دیوارها و طاق‌ها و تعویض تیرهای پوسیده نام برد.

منزل سالار سعید سنندجی (موزه): این منزل در اوخر حکومت ناصرالدین شاه قاجار توسط ملاطفه شیخ‌الاسلام، احداث و بعدها مالکیت این بنا به نام سالار سنندجی انتقال یافت که هم اکنون نمایشگاه مردم شناسی کردستان در آن واقع است. از کارهای انجام شده در مرمت این موزه می‌توان به موزاییک فرش اتاق‌ها، کاناال کشی فاضلاب، تعییه نورگیر در اتاق‌های قسمت غربی و ... اشاره نمود. (شکل ۱۵) در انتهای این بخش نیز به ملات‌ها و کاربرد آن در بناهای سنتی پرداخته شده است.

پی نوشت‌ها:

- ۱- محمد منصور فلامکی، تکنولوژی مرمت معماری، تهران، نشر فضا، ۱۳۸۷.

۲- کیومرث نظامی وند، اصول و مبانی مرمت و احیای بافت و بناهای تاریخی، تهران، ملائک، ۱۳۸۷.

۳- جاوید فیضات، نگاهداری و مرمت اشیاء باستانی و آثار هنری، ۱۳۸۷.

۴- عزیزاله گلکارزاده، مرمت آثار باستانی، تهران، گلکار، ۱۳۸۷.

۵- منیزه هادیان دهکردی، کاربری پژوهش‌های آزمایشگاهی در حفاظت و مرمت بناهای تاریخی، تهران، دانشگاه تهران، سازمان میراث فرهنگی کشور، ۱۳۸۶.

۶- بهرام قدیری، ساختارهای جدید در محیط‌های تاریخی، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۵.

۷- یود هیشتیر، میراث فرهنگی، چالش‌ها و ضرورت‌ها، ترجمه داود حیدری، تهران، مؤسسه فرهنگی آینده پویان تهران، ۱۳۷۹.

۸- اصغر محمد مرادی، دوازده درس مرمت، تهران، مرکز مطالعاتی و تحقیقاتی شهرسازی و معماری، ۱۳۸۷.

۹- عزیزان‌الله بیات، آثار باستانی کرمانشاه، ۱۳۸۷.

۱۰- یوسف مرادی، سیمای فرهنگی کرمانشاه، سازمان میراث فرهنگی کشور، ۱۳۸۷.